సరదా సిన్మాయణం

– లలితా టి.ఎస్

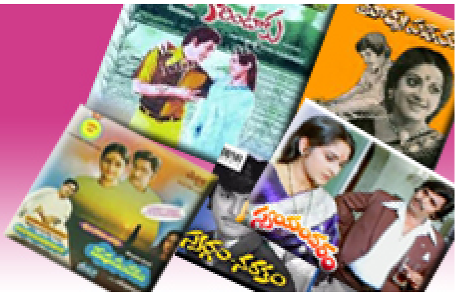

చిన్నప్పుడు చూసిన సినిమా అల్లా కథలుకథలుగా చెప్పుకోవడం అలవాటు - చెల్లెళ్ళతో, నెచ్చెళ్ళతో. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి, ఇన్నేళ్ళకి ఆ సరదా పుట్టింది. ఇదో రకంగా ఎప్పుడో వచ్చిన సినిమాల్ని ఇప్పుడు చూస్తూ రాస్తున్న ఇంకోసా-రివ్యూ ఈ సరదా సిన్మాయణం. అన్నట్టు ఓ విషయం చెప్పాలి నేను... పాలు, ఆవాలు ఎలా నిత్యబహువచనాలో, సినిమాలో కనిపించి అలరించే ఎన్టీరామారావు, నాగేశ్వర్రావ్, కృష్ణ, శోభన్‌బాబు, వాణిశ్రీ, జయప్రద, ఎస్వీరంగారావు, సూరేకాంతం, రేలంగి, రాజబాబు - ఎవ్వరైనా సరే, మన సినీ-మా-చుట్టాలే, నిత్యప్రియవచనాలే! అందుకని వాళ్ళ పేర్ల చివర గార్లు, బూర్లు అతికించలేదని నన్ను చీవాట్లెట్టకండేం!

✦✦✦

ముందుగా ఈ సరదా సిన్మాయణం గురించి ఓ చిన్న మాట.

చిన్నప్పట్నుంచీ ఎన్నో సినిమాలు చూశాను. కొన్ని సినిమాలు హిట్లూ, సూపర్ హిట్లూ అంటూ పేర్లు వినడమే కానీ వాటిని ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆ సినిమాల పేర్లు వెతుకుతూ వుంటే కనిపించిన వాటన్నిటికీ ఒక కామన్ కారక్టరిస్టిక్ ఏంటంటే అవన్నీ దర్శకరత్న దాసరి నారాయణరావు సినిమాలు. "హన్నా! పండగొచ్చినా, ఫ్రెండు వచ్చినా, పరీక్షల ముందు ఆందోళన తగ్గడానికి, పరీక్షలయ్యాక అలసట తగ్గడానికి, ఇలా రకరకాల కారణాలతో నన్ను బోల్డన్ని సినిమాలకి తీసుకెళ్ళిన మా అమ్మ చాలా జాగ్రత్తగా నాకు దాసరి సినిమాలు చూపించకుండా తప్పించేసింది" అనేసుకుని ఇప్పుడు దొరికిందే ఛాన్సు అనుకుని వరస పెట్టి దాసరి సినిమాలు చూడడం మొదలు పెట్టాను. ఒకటో రెండో చూసిన తర్వాత లాజిక్కులందు దాసరి లాజిక్కు వేరయా అనిపించసాగింది.

అలా చూసీ చూడగానే నాకు కాల్చేసినవారికీ, నేను కాల్చేసినవారికీ ఆ కథలు పంచసాగాను. నే చెప్పిన కథలన్నీ విన్నవారి నుంచి ఏకగ్రీవంగా ఒకటే మాట..."నువ్విలా వీటిని మాకు మాత్రమే పంచుటతో ఆగిపోకూడదు. నీలా చిన్నప్పుడు అమ్మ చూపించలేదని, నాన్న తీసుకెళ్ళలేదని ఈ సరి లేని సరదా(సరి) సినిమాలు చూడక ఎంతో వినోదాన్ని, సినీవిజ్ఞానాన్ని కోల్పోయిన వాళ్ళకి ఆరారా అందించడానికి ఈ సినిమాల గురించి రాయాల్సిందే!" అని పట్టుబట్టడంతో ఆ శ్రోతల ప్రోత్సాహంతో నా సినీ-గాథా-అల్లరి మొదలెట్టాను.

✦✦✦

ఈ మాసపు సినిమా **ధనక్** (హిందీ).

"ఆ... తొండి... దాసరి సినిమా కథ అన్నావ్, ఇంకేదో చెప్తున్నావ్!"

"మరే! ఒట్టి కనకాంబరం పూలు మాల కడితే బావుంటుందా?'

"బానేవుంటుందనుకో..."

"మరందులో మరువం, దవనం కలిపితే ఎలా వుంటుంది?"

"బహు బాగుంటుంది...ఘుమ్మంటుంది!"

"అందుకే మరి... దాసరి వారి కథలని ఓ వారకి పెట్టి, ఈ సారికి '***ధనక్***' కథ విను మరి!"

"ఇంతకీ నీ దారెందుకు మార్చావో చెప్పు మరి!"

"చెప్తున్నా...చెప్పేస్తున్నా...ఎప్పట్లాగే సినిమా కబుర్లు రాద్దామని అనుకుని మొదలు పెట్టీ పెట్టబోయానో లేదో, నేను మర్చిపోయిన మార్చి నెల విశేషం ఒకటి గుర్తుకొచ్చింది. అదేంటబ్బా అంటే ప్రాసలతో పిల్లల కోసం సదా–సరదా పుస్తకాలు వీశెలు, వీశెలు

రాసిన డాక్టర్ జాయిస్ గారి పుట్టినరోజు మార్చ్ రెండో తారీఖునే అని. పిల్లలకి నేను చదివి వినిపించే రోజుల్నించి, వాళ్ళు నాకు వినిపించకుండా చదివేంత వాళ్ళైనా, ఇప్పటికీ మార్చ్ వచ్చిందంటే "గ్రీన్ ఎగ్స్ ఎండ్ హేమ్" కానీ, "క్యాట్ ఇన్ ద హ్యాట్" కానీ చదవాల్సిందే. చదివి నవ్వుకోవాల్సిందే. ఈసారి అక్కడితో ఆగిపోకుండా నా సరదా సిన్మాయణంలో ఏదైనా ఒక మంచి పిల్లల సినిమా కథ చెబ్దామనుకున్నా. అందుకే ఈ మార్చ్ నెలలో నా సర-దాసరి దారి మార్చుకుని, నాగేష్ కుకునూర్ దర్శకత్వంలో వచ్చిన "ధనక్" సినిమా కథ చెప్పబోతున్నా. అన్నట్టు నాగేష్ గారి పుట్టినరోజు కూడా మార్చ్ నెలలోనే -30వ తారీఖున అట - వికీపీడియా చెప్పింది. అలా కూడా ఈ నెలకి ఈ కథ కలిసొచ్చింది కదూ!

ఈ సినిమా ప్రత్యేకత ఏంటంటే...
కథ నడిపించిన నాగేష్ కుకునూర్
తెలుగు నేలకు చెందినవారు
తీసిన సినిమాలు మూడు పుంజీల మీద ఒకటి
తీసుకున్న అవార్డులు రెండు పుంజీల మీద ఒకటి
నే చెప్పబోయే కథ వీరు తీసిన "ధనక్"ది
బాలల చిత్రంగా జాతీయ-అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గాంచింది."

"బావుంది - నీ కథ వెనకాల కథ. ఇంతకీ ఈ 'ధనక్' అంటే ఏంటి?"

"ధనక్ అంటే అచ్చతెలుగులో వానవిల్లు - హెచ్చుతెలుగులో ఇంద్రధనుస్సు. ఇంక ఈ కొసరు కబుర్లాపి నువ్వు 'ఊ' కొడతానంటే నేనసలు కథ మొదలెడతా..."

అనగనగా ...బంగారు ఇసకల రాజస్థాన్ ఎడారిలో ఓ బుల్లి ఊరు - చురు ధని. ఆ ఊళ్ళో ఓ చాచా, ఓ చాచీ, పదేళ్ళ అక్క పరీ, ఎనిమిదేళ్ళ తమ్ముడు ఛోటూ. పరీకి షారుఖ్ ఖాన్ అంటే ఇష్టం, ఛోటూకి సల్మాన్ ఖాన్ మహా ఇష్టం. అందుకే తన చేతికి సల్మాన్ లాగే ఒక లేత నీలం రంగు రాయి వున్న బ్రేస్‌లెట్ వేసుకుని వుంటాడు. నవ్వుతో వెలిగే ఛోటూ కళ్ళకి, నక్షత్రాల్లా మెరిసే పరీ నయనాలకి చూపు మాత్రం ఒకటే - పరీది. అక్క కళ్ళతో చూసే ఛోటూకి అన్నీ కనిపిస్తాయి - పొద్దున్నే తనని బడికి తీసుకెళ్ళడానికి తయారయి తన నోట్లో బెల్లం ముక్క పెట్టే అక్క పరీ, భరిణలో రొట్టెలు దాచేసే చాచీ, హుక్కా కాల్చే చాచా.. తో సహా.

రోజూ బడికి వెళ్ళే ముందు బొమ్మా-బొరుసు వేసి బొమ్మైతే షారుఖ్ కథ, బొరుసైతే సల్మాన్ కథ చెప్పుకోవాలని అక్కా-తమ్ముళ్ళ ఒప్పందం. పాపం! చాలా సార్లు బొరుసే పడుతుంది. పరీకి షారుఖ్ కథ చెప్పే అవకాశమే రాదు.

ఛోటూ ఎలాంటి వాడంటే తనే సల్మాన్‌లా అనేసుకుంటూ వుంటాడు. బడి నుంచి ఇంటికొచ్చే దారిలో తనని అడ్డగించిన భానూ గాడితో "నీతో సమవుజ్జీలతో పోట్లాడు. మీ నాన్న దగ్గర్నుచి నువ్విదేనా నేర్చుకుంది అని ఆయనకి ఎంత బాధేస్తుందో ఆలోచించు. నాలాంటి వాణ్ణి ఆపడానికి సిగ్గులేదా?" అంటూ పరీ "వద్దురా" అంటున్నా వినకుండా దెబ్బలాడి వాడి చేత బట్టలిప్పించుకుని ఇంటికొస్తాడు. పైగా "నాకెలాగూ కళ్ళు కనిపించవు. నా ఒంటి మీద బట్టల్లేకపోయినా నాకేం ఫర్వాలేదు" అని ఎదురు దెబ్బలాడతాడు, తనని చూసి నవ్వుతున్న చాచాతో. పరీకి ఒళ్ళు మండి "నువ్వేమైనా సల్మాన్‌ని అనుకుంటున్నావా అని తిడుతుంది. అలా దెబ్బలాడుకుంటున్న పరీ, ఛోటూలని చాచా "మీ చాచీ ఒచ్చేలోగా తయారవండి. సినిమా కెళ్దాం" అని చెప్పి మాట మారుస్తాడు. ముగ్గురూ చక్కగా తయారయి ఒంటెత్తు-ఒంటె బండి ఎక్కి సిన్మాకి వెళ్తారు. పూలపూల పచ్చ చుడీదార్ వేసుకుని పరీ, తెల్ల బట్టల్లో ఛోటూ, ఎరుపూ-పసుపుల తలపాగా, నీలం రంగు చొక్కాలో చాచా - ముగ్గురూ కలిసి ఎక్కిన బండి అచ్చు కోటప్పకొండ ప్రభలా రంగులురంగులుగా భలే హంగుగా తోస్తుంది.

సిన్మాహాలు ఓ గుబురుగా వున్న పచ్చటి చెట్టు కింద ఓపెన్ ఎయిర్ థియేటర్. పరీ అక్కడున్న సిన్మా పోస్టర్లని చదివి ఏమేం వున్నాయో ఛోటూకి చెప్తుంది. "లగాన్, పాన్‌సింగ్ తోమర్, ఓం శాంతి ఓం, దబాంగ్" అంటూ. అప్పుడే ఆ పక్కనే అంటించిన "నేత్ర్ దాన్ కీజియే – కిసీకో నయా జీవన్ దీజియే" అని షారుఖ్ ఖాన్ అంటున్నట్టున్న ఒక పోస్టర్ చూస్తుంది పరీ. ఇంతలో సిన్మా మొదలవుతుంది. సినిమా జరుగుతున్నంత సేపూ పరీయో, చాచాయో ఛోటూకి సినిమా అంతటినీ కళ్ళకట్టినట్టు చెప్తూ వుంటారు. సిన్మా అంతా అయిపోయాక ఇంటికి వెళ్తూ పరీ షారుఖ్ నేత్రదానం పోస్టర్ గోడమీంచి చేత్తో లాగి పట్టుకెళ్తుంది.

సిన్మా చూసి ఇంటికొచ్చిన చాచా, పరీ, ఛోటూలని చాచీ తిడుతుంది – తను కష్టపడి సంపాదించిన డబ్బులన్నీ ఖర్చు చేసి సిన్మాలు చూస్తున్నారని. వాళ్ళకి ఆ రాత్రికి రొట్టెలు కూడా పెట్టనని చెప్పి లోపలికి వెళ్ళి పడుకుంటుంది. చాచీ అటెళ్ళగా చూసి ముగ్గురు తోడుదొంగలూ కిసుక్కున నవ్వుకుని, లోపలికెళ్ళి పెట్టెలో చాచా దాచిన చుడువా తీసుకుని తింటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుంటారు. ఛోటూ "చాచా! నువ్వు పనిలోకెందుకు వెళ్ళవు?" అనడుగుతాడు. దానికి చాచా "నా నడుం విరిగింది. డాక్టరు అస్సలు నించోనేకూడదు అని చెప్పారు" అనగానే ఛోటూ నవ్వి "అబద్ధమైనా సరిగ్గా చెప్పు" మంటాడు చాచాతో. "అది నువ్వే నాకు నేర్పాలి" అని నవ్వుతాడు చాచా.

గువ్వపిట్టల్లా కువకువలాడుతున్న వాళ్ళ ముగ్గుర్నీ శబ్దం చేయొద్దని విసుక్కుంటుంది చాచీ. ఒక గుబురుగా వుండే చెట్టు, దాని మీదుగా ఎగురుతున్న పక్షులు, చిక్కని రాత్రి చాలా ప్రశాంతంగా వుంటుంది. అలాంటి రాత్రి కబుర్లతో, నవ్వులతో కడుపు అంతగా నిండకపోయినా, కలలతో కళ్ళని నింపుకుని పడుకుంటారు చాచా, ఛోటూ. పరీ అప్పుడు కూర్చుని షారుఖ్ ఖాన్‌కి ఉత్తరం రాస్తుంది. "మేరే ప్యారే సారుఖ్ ఖాన్‌జీ" అని మొదలుపెట్టి "నా పేరు పరీ. నేను రాజస్థాన్‌లో చురుధని అనే వూళ్ళో వుంటాను. నాకు ఛోటూ అనే తమ్ముడున్నాడు. వాడు చూడలేడు. వాడి తొమ్మిదవ పుట్టినరోజు లోగా వాడు చూడగలడని వాడికి నేను మాటిచ్చాను. వాడి పుట్టినరోజు అక్టోబర్ 2వ తారీఖున. ఇంకా రెణ్ణెల్లే వుంది" అంటూ ఉత్తరం రాస్తుంది.

ఆ మరసటి రోజు ఛోటూ బడికెళ్ళే ముందు ఎప్పట్లాగే బొమ్మా–బొరుసా వేస్తే పరీ గెలుస్తుంది ఈ మాటు. షారుఖ్ కథ చెప్పుకుంటూ బడికి వెళ్తూ మధ్య దారిలో పోస్టాఫీసుకి వెళ్తుంది పరీ. ఛోటూని కొంచెం అవతలగా నించోమని వదిలి వెళ్ళి, షారుఖ్ నేత్రదానం వున్న పోస్టర్ చూపించి ఆ ఉత్తరాన్ని ఛోటూకి కళ్ళు తెప్పించడం కోసం షారుఖ్‌కి రాశానూ, స్టాంపులు కొని అతికించడానికి డబ్బుల్లేవు, పోస్టుమాస్టర్ అంటిస్తే తను తర్వాత డబ్బులు తెచ్చిస్తానని చెప్తుంది పరీ. ఆ పాప మొహంలో ఆశ, సంబరం చూసిన పోస్టుమాస్టర్ ఏమ్మాట్లడకుండా ఆ ఉత్తరం తీసుకుంటాడు.

పరీ, ఛోటూ బడికెళ్తుంటారు, వస్తుంటారు. ఎడారి ఇసకలో చాచాతో జారుడుబల్ల ఆడుకుంటూ వుంటారు. పరీ షారుఖ్‌కి ఉత్తరాలు రాస్తూ వుంటుంది, పోస్టుమాస్టర్‌కి ఇస్తూ వుంటుంది.

ఓ రోజు పోస్టుమాస్టర్ చాచాని పిలిచి, పరీ రోజూ వచ్చి షారుఖ్‌కి రాసిన ఉత్తరాలు ఇస్తోందని, తను కొన్ని మాత్రం స్టాంపులు వేసి పోస్ట్ చేశానని చెప్పి, ఓ పోస్ట్ చెయ్యని ఉత్తరాల బొత్తి చాచాకి ఇచ్చి "ఛోటూకి కళ్ళు తెప్పించడానికి ఆపరేషన్‌కి కావల్సిన డబ్బులు నీ భార్య ఎలాగూ ఇవ్వదు. అ నిజం ఇంకా ఆలస్యం చేయకుండా ఆ పసివాళ్ళకి చెప్పు"మని చెప్పి పంపిస్తాడు.

పరీ వాళ్ళ బళ్ళో పాఠాలు చెప్పే టీచర్ ఇంటికొచ్చి ఛోటూని బ్రెయిల్ లిపి నేర్చుకోవడానికి పంపించమంటుంది. పరీకి ఆ మాటే నచ్చదు. దానికి పరీ ఒప్పుకోక ఛోటూని తను చదివిస్తానంటుంది. ఆ మాట విని ఒళ్ళు మండిన చాచీ ఛోటూకి ఇంకెప్పటికీ కళ్ళు రావని, వాడు బ్రెయిల్ నేర్పే బడికి వెళ్ళాల్సిందే అని, పరీని చదువు మానేసి తనతో పాటు పొలం పనులకి రమ్మంటుంది. అది విని కోపమొచ్చి ఛోటూ బయటికెళ్ళిపోయి ఎక్కడెక్కడో తిరిగి చీకటి పడ్డాక ఇంటికొస్తాడు. సల్మాన్ చేత కొట్టించి చాచీని చేందమామ దగ్గర పడేలా

చేస్తానంటాడు ఛోటూ. అవసరమైతే షారుఖ్‌ని కూడా సాయం పిలుద్దామంటుంది పరీ. అది సల్మాన్ మాత్రమే చేయగల పని, షారుఖ్ వచ్చి ఏం చేస్తాడు అని ఛోటూ ప్రశ్న. కరణ్–అర్జున్ లోలా వాళ్ళిద్దరినీ పిలవాల్సిందే అంటుంది పరీ.

తెల్లారింతర్వాత ముందురోజు చెప్పినట్లే చాచీతో పాటు పరీ పొలంలో పనికెళ్తే, ఛోటూని చాచా బ్రెయిల్ స్కూల్‌కి తీసుకెళ్తాడు. ఆరోజు రాత్రి చాచా ట్రంకు పెట్టె లోంచి డబ్బులెన్నున్నాయో లెక్క పెడదామని తీసిన పరీకి తను షారుఖ్‌కి రాసిన, స్టాంపులెయ్యని, పోస్ట్ చెయ్యని ఉత్తరాల బొత్తి కనిపిస్తుంది. పరీకి బోల్డంత బాధేస్తుంది ఆ ఉత్తరాలు షారుఖ్‌కి చేరనందుకు. అయినా చాచా మీద కానీ, పోస్ట్ మాస్టర్ మీద కానీ కోపం వచ్చినట్లే కనిపించదు.

పొలంలో పని చేస్తున్న పరీకి అక్కడికి మోటార్‌సైకిల్ మీదొచ్చిన గర్దుకాకా వల్ల షారుఖ్ జైసల్మేర్‌లో షూటింగ్ కోసం వచ్చాడని తెలుస్తుంది. చాచాని తనని, ఛోటూని అక్కడికి తీసుకెళ్ళమని అడుగుతుంది. చాచా నవ్వి "మీ చాచీ నన్ను చంపేస్తుంది అలా చేస్తే" అంటాడు. చాచా, చాచీలతో చెప్పకుండా మూడొందల కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న జైసల్మేర్ వెళ్దామనుకుంటుంది పరీ.

ఓ వెన్నెల రాత్రి ... ఓ సంచీలో మంచినీళ్ళ సీసా, తన పోస్ట్ చెయ్యని ఉత్తరాలు, షారుఖ్ నేత్రదానం పోస్టర్ పెట్టుకుని, నిద్రపోతున్న ఛోటూని నడిపించుకుంటూ 300 కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న జైసల్మేర్‌కి బయల్దేరుతుంది పరీ. బంగారురంగు ఇసకగుట్టల మధ్యలో మెరిసే తార్రోడ్డు మీద ఆ అక్కా–తమ్ముళ్ళ ప్రయాణం మొదలు.

ఇక్కడేమో ఇంటి దగ్గర పిల్లలు కనిపించక చాచా చాచీని తిడ్తాడు – “నువ్వు తిండి పెట్టక పోవడం వల్లే ఛోటూకి చూపు పోయింది. ఆ పసివాళ్ళిద్దరినీ అన్యాయం చేసా”వని. చాచీ కూడా పాపం! అలా జరుగుతుందని వూహించలేదేమో – పశ్చాత్తాపడుతుంది. పిల్లలని వెదకబోయే చాచాకి రొట్టెలు కట్టిస్తుంది.

జైతరన్ 51 కిమీ మైలురాయి దగ్గరకి రాగానే ఆకలేస్తోంది అన్న ఛోటూని ఓ చెట్టు నీడలో కూర్చోబెట్టి సంచీ లోంచి ఓ రొట్టె తీసి చేతికిస్తుంది పరీ. వెంట తెచుకున్న మంచినీళ్ళ సీసాకి చిల్లుండడం వల్ల నీళ్ళన్నీ కారిపోతాయి. ఆ రోడ్డు మీద ఓ పక్కగా లారీ ఆపుకుని, లారీ నీడలో పడుకుని వున్న డ్రైవర్‌ని మంచినీళ్ళు అడిగి తాగుతారు పరీ, ఛోటూ. వాళ్ళు జైసల్మేర్ వెళ్తున్నారని చెప్పగానే వాళ్ళు తప్పుదారిలో వస్తున్నారని, తనతో వస్తే ఆర్నియా జంక్షన్ దగ్గర దింపుతానని, అక్కణ్ణుంచి వాళ్ళు ఏ ట్రాక్టరో ఎక్కి జైసల్మేర్ వెళ్ళొచ్చని చెప్పి లారీ ఎక్కమంటాడు. పరీ, లారీ డ్రైవర్ కాకా షారుఖ్ గురించి మాట్లాడుకుంటూ వుంటే, ఉక్రోషం వచ్చి ఛోటూ చెవులు మూసుకుని "మాఫ్ కర్, సల్మాన్ భాయ్" అంటూ అరుస్తాడు. పిల్లలని ఆర్నియా దగ్గర దింపి, ఓ బ్రెడ్డు, మంచినీళ్ళ బాటిల్ ఇచ్చి జాగ్రత్తలు చెప్పి వెళ్ళిపోతాడు లారీ డ్రైవర్.

మళ్ళీ నడక మొదలు. ఇంతలో ట్రాక్టర్ మీద పాటలు పాడుకుంటూ ఎవరో వెళ్తూవుంటారు. వాళ్ళ పాటలో గొంతు కలిపిన ఛోటూ పాట విని ట్రాక్టర్ ఆపి ఎక్కమంటారు వాళ్ళు. "వాళ్ళు మత్తులో వున్నారు, ప్రమాదమేమో!" అని భయపడ్తున్న పరీకి "మిఠాయి వాసన, ఆడవారి గాజుల శబ్దం వినిపిస్తున్నాయి కాబట్టి ప్రమాదం లేదు, ట్రాక్టర్‌లో వెళ్దామం”టాడు ఛోటూ. మొత్తానికి ట్రాక్టర్ ఎక్కి పాటలు పాడుకుంటూ వాళ్ళతో పాటు పెళ్ళింటికి చేరుకుంటారు పరీ, ఛోటూ. ఆ రోజు రాత్రికి అక్కడే వుండి పాటలు పాడి, మిఠాయిలు తిని వెళ్ళమంటాడు ఆ ట్రాక్టర్‌లో ఎక్కించుకున్నతను. తన కొడుకు షంషేర్ సింగ్‌ని పరీ, ఛోటూలకి పరిచయం చేస్తాడు. "అంధా" అని ఛోటూని చూడగానే పిలిచిన షంషేర్‌ని "నువ్వు గధావి, కానీ నిన్నలా పిలవను కదా! ఛోటూని అలా పిలవకు" అని కొత్త స్నేహితులతో చేయి కలపమని పంపుతాడు ఆ బంగారు కన్నతండ్రి తన కడుపున పుట్టిన బంగారుతండ్రి షంషేర్‌ని.

షంషేర్ ఛోటూ పక్కన నించుని ఇద్దరి ఎత్తులు కొలిచి చూసి "బాబా! వీడు నా అంతే వున్నాడు. నా బట్టలు వేసుకుంటే బావుంటాడు" అని లోపలికి తీస్కెళ్ళి ఛోటూకి మంచి బట్టలు వేసి ముస్తాబు చేస్తాడు. పరీ కూడా మంచి రంగురంగుల పరికిణీ, బుల్లి ఓణీ

వేసుకుంటుంది. షంషేర్, ఛోటూ కలిసి బోల్డంత జిలేబీ తింటారు. పెళ్ళివారితో పాటు పరీ, ఛోటూ కూడా డాన్స్ చేస్తారు. ఆ రాత్రి పక్కపక్కనే పడుకున్న షంషేర్, ఛోటూ కబుర్లు...

"నీక్కళ్ళు లేవు కదా? సల్మాన్ ఎలా వుంటాడో నీకెలా తెలుసు?"

"నాకు నాలుగేళ్ళ క్రితం వరకూ కళ్ళుండేవి. అపుడు పోయాయి. చివరి సారిగా నేను చూసిన సినిమా దబాంగ్."

"కళ్ళు పోతే నీకు భయం వేయలేదా?"

"నాతో పరీ వుంది కాబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే నాకు చాలా భయమేసేదే!"

"పరీకి పెళ్ళైపోతే నీక్కష్టం కాదా?"

"కష్టమే! పరీ భర్త ఏమీ అనుకోడని నా ఆశ."

"పరీని నేను చేసుకుంటే?"

"నిజంగా...? నువ్వు నా మంచి ఫ్రెండువి. మదన్‌మోహన్ కన్నా కూడా! రేప్పొద్దున్నే పరీతో మాట్లాడి నీతో సంబంధం ఖాయం చేస్తా!"

ఇలా ఛోటూకి కళ్ళు పోవడం దగ్గర్నించి, పరీకి పెళ్ళి సంబంధాల వరకు మాట్లాడుకుని, పెద్దయ్యాక జిలేబి కిటికీలతో, మిఠాయిలతో తాము కట్టుకోబోయే ఇల్లు గురించి చెప్పుకుని పడుకుంటారు ఛోటూ, షంషేర్. ఆ రాత్రి వాళ్ళిద్దరికీ కడుపు నొప్పి వస్తుంది. పరీ లేచి వాళ్ళిద్దరినీ పెరట్లోకి తీసుకెళ్తుంది.

రెండోరోజు పొద్దున్నే పరీని, ఛోటూని జీప్ ఎక్కిస్తాడు ట్రాక్టర్ కాకా. కాపర్దా వెళ్ళి అక్కణ్ణించి జోధ్‌పూర్ బస్సెక్కమంటాడు. పరీ, ఛోటూ ఎక్కిన జీప్ మధ్యలో ఆగిపోతుంది. శీలామాత భక్తులతో కలిసి ఇంకో లారీ ఎక్కి కాపర్దా చేరతారు పరీ, ఛోటూ. వాళ్ళిద్దరికీ లారీలోంచి దిగడానికి ఓ కాషాయాంబరధారి సాయం చేస్తాడు. జోధ్‌పూర్ బస్సెక్కడానికి బస్టాండు కొస్తారు పరీ, ఛోటూ. పదిహేను నిముషాల్లో బస్సు కదిలేలా వుంటుంది. ఈలోగా ఛోటూకి పూరీ తినాలనిపిస్తుది. పూరీ కొనుక్కుని తిని, బస్సెక్కడానికి వెళ్తున్న పరీ, ఛోటూలని ఓ పోలీస్ ఆపి "మీ అమ్మా, నాన్న ఎక్కడ"ని అడుగుతుంటే అంతకుముందు లారీలోంచి దింపినతను వచ్చి, తను వాళ్ళ మామనని చెప్పి పోలీస్ నుంచి తప్పిస్తాడు.

ఈ లోగా ఎక్కాల్సిన బస్సెళ్ళి పోతుంది. కాషాయాంబర-మామ వచ్చి ఆ రాత్రికి మందిర్‌లో పడుకుని పొద్దున్నే వెళ్ళిపోవచ్చంటాడు. మాత దర్శనానికి తీసుకెళ్తాడు. ఆ ఆశ్రమం లోని మాత పూర్వాశ్రమంలో విభా అనబడే షారుఖ్ ఖాన్ ఫ్రెండు. "మీరు షారుఖ్‌ని కలిస్తే నేనడిగానని చెప్పండి" అని చెప్తుంది పరీతో. మర్నాడు కాషాయాంబర-మామ పరీ, ఛోటూలని బస్సెక్కిస్తాడు. లోహావట్, జోధ్‌పూర్ మధ్య దారిలో పిల్లలని దింపుకోమని ఎవరికో ఫోన్ చేసి చెప్తాడు. అప్పుడనిపిస్తుంది "అరె! వీడు చందమామ లాంటివాడు కాదు, గందా-ధందా-మామ" అని. పరీ, ఛోటూలని రోడ్డు మధ్యలో దింపి అక్కణ్ణించి జోధ్‌పూర్‌కి వేరే బస్సెక్కమని చెప్పి వెళ్తాడు బస్సు డ్రైవర్.

బస్సు దిగిన పిల్లలకి ఓ చెట్టు కింద సొమ్మసిల్లి పడున్న ఫారినర్ ఒకతను కనిపించి తాగడానికి కొంచెం నీళ్ళియ్యమని బ్రతిమాలుతాడు. పరీ ఇచ్చిన నీళ్ళు తాగి తేరుకున్న అతను వాళ్ళిద్దరికీ చాక్లెట్లు ఇస్తాడు. ఉకులెలె లాంటి వాయిద్యమేదో వాయిస్తూ పాట పాడుతున్న ఆ ఫారినర్‌తో గొంతు కలిపి తనూ పాడతాడు ఛోటూ. కాలిఫోర్నియా నుంచొచ్చిన ఆ ఫారినర్ తను ప్రపంచశాంతి కోసం నడుస్తూ దేశాలు తిరుగుతున్నానంటాడు. అతనితో కలిసి ఒక రోడ్డు పక్క హోటల్లో చాయ్‌లో బిస్కూట్లు ముంచుకుని తింటారు పరీ, ఛోటూ. ఇంతలో ఆ పక్కనే వున్న ఒకతను వచ్చి తన పేరు ప్రతాప్‌శర్మ అని పరిచయం చేసుకుని, పరీ, ఛోటూ జైసల్మేర్ వెళ్ళాలనుకుంటున్నరని తెలుసుకుని తనూ అటే వెళ్తున్నానని చెప్పి వాళ్ళిద్దరినీ కూడా తనతో రమ్మని కార్లో ఎక్కించుకుంటాడు. కార్లో వున్న మిఠాయిలు తిని స్పృహ

తప్పుతారు పరీ, ఛోటూ. ఈ ప్రతాప్‌శర్మ ఎవరో కాదు, ఇంతకు ముందు గందా–ధందా–మామ పిల్లలొస్తున్నారూ, దింపుకోమని ఫోన్ చేసిన మనిషి.

పిల్లల్ని ఎత్తుకుపోతున్న కారుకి రాళ్ళడ్డు పెట్టి ఆపేస్తుంది ఓ తుపాకీవాలీ బంజారన్. ఆమెకి కార్లో ప్రతాప్‌శర్మ, డ్రైవర్ తప్ప ఎవరూ కనిపించరు. వాళ్ళిద్దరినీ కారు దిగమని, కారు ట్రంక్ తెరవమంటుంది. ట్రంక్ తెరిచి వాళ్ళిద్దరూ పారిపోతారు. ఆ బంజారన్ ట్రంకులో దేనిమీదో కప్పినట్లున్న దుప్పటి తీసి చూస్తే, దాని కింద స్పృహ తప్పి వున్న పరీ, ఛోటూ కనిపిస్తారు. వాళ్ళని తీసుకుని తమ గుడారాల దగ్గరికి తీసుకొస్తుంది. మెలకువ వచ్చిన పరీకి ఛోటూ అక్కడున్న వాళ్ళతో గొంతు కలిపి పాడుతూ కనిపిస్తాడు.

వాళ్ళని తీసుకొచ్చిన బంజారన్ ఒక గుడారంలో వున్న దాదీ దగ్గర కెళ్ళమని చెప్తుంది. తనని ఆ దాదీయే పిల్లలెవరో ఆపదలో వున్నారు, కాపాడమని కారు దగ్గరికి పంపించిందని చెప్తుంది. దాదీకి కూడా దృష్టి లేదు కానీ, దివ్యదృష్టి వున్నట్లుంది. ఆవిడ దగ్గర నున్నటి మాజిక్ రాళ్ళు కథలు చెప్తాయట. ఆవిడ పరీని పిలిచి వాళ్ళకి ఓ పెద్ద ఆపద రాబోతోందనిన్నీ, మూడు రోజుల్లోపల వాళ్ళు వెళ్ళాలనుకున్న చోటికి వెళ్తేనే ఛోటూకి కళ్ళొస్తాయనిన్నీ, వాళ్ళకి ఓ లావుపాటి విచిత్ర వ్యక్తి సహాయం చేస్తాడనిన్నీ చెప్తుంది.

మరసటి రోజు పరీని, ఛోటూని ఒంటె మీద ఎక్కించి జేమలా బస్ స్టాప్ దగ్గరకి తీసుకొస్తుంది బంజారన్. అక్కడ ఒకతను చేతిలో స్టీరింగ్ తిప్పుతూ, హారన్ మోగించుకుంటూ రోడ్డు మీద కారు నడుపుతున్నట్లుగా పరిగెత్తుకుంటూ వస్తూ కనిపిస్తాడు. బంజారన్ అతను బద్రీనాథ్ అనే ట్రక్ డ్రైవర్ అని చెప్పి, అతని కుటుంబం ఓ ప్రమాదంలో చనిపోయినప్పట్నుంచీ అతనలా అయిపోయాడని చెప్తుంది. ఆమె మాటలు వింటూనే పరీ "మాకొక వింత మనిషి సహాయం చేస్తాడని అంటూ దాదీ చెప్పిన అతను ఇతనే" అని చెప్పి ఛోటూ చెయ్యి పట్టుకుని ఆ బద్రీనాథ్ వెనకాలే పరిగెడుతుంది.

అలా పరిగెడుతున్నంతసేపూ "అతనింకా గాల్లోనే గాడీ నడుపుతున్నాడా? మనమెందుకు అతని వెనకాల వెళ్తున్నాం? దాదీ ఇంకా ఏమేం చెప్పింది? అతన్ని ఆపి జైసల్మేర్‌కి దారి అడక్కూడదా? మనమింతకీ బస్సెక్కుతామా, బండెక్కుతామా, ఒంటెక్కుతామా ?" అంటూ ఒక దాని తర్వాత ఒకటిగా బోల్డన్ని ప్రశ్నలు అడుగుతున్న ఛోటూని చూసి "దేవుడు వీడి కళ్ళు తీసేసుకుని నోరు మాత్రం ఎందుకు వదిలేశాడో" అని విసుక్కుంటుంది పరీ.

వాళ్ళ ముందు పరిగెడుతున్న బద్రీనాథ్ హఠాత్తుగా రోడ్డు మీద ఆగుతాడు. వెనక్కి చూడమన్నట్టు చెయ్యెత్తి సైగ చేస్తాడు (సినిమాలో మాటలకన్నా దృశ్యమే ప్రధానం అన్న ముళ్ళపూడివారి మాటల్ని చాలా చక్కగా ఇలస్ట్రేట్ చేస్తుంది ఈ సినిమా). ఎందుకా అని చూస్తే వెనక నుంచి తరుముకొస్తున్న ఇసుక తుఫాను. పడగలా పగబట్టినట్లు ముంచుకొస్తున్న ఇసక నుంచి తప్పించుకోవడానికి బద్రీనాథ్ వెనకాలే శిధిలాల మధ్య వున్న అతని ట్రక్కింట్లోకి వెళ్తారు పరీ, ఛోటూ. బద్రీనాథ్ ట్రక్కు బాటరీతో లైట్లు వెలిగించి, పిల్లలకి తినడానికి రొట్టె ఇస్తాడు. పరీ, ఛోటూ కాసేపు స్టీరింగు తోనూ, హారన్ తోనూ ఆడుకుని అలసిపోయి నిద్రపోతారు.

పొద్దున్నే లేచింతర్వాత బద్రీనాథ్ పరీని, ఛోటూని దుబ్‌దుబ్‌బాబా (అంటే దండవేసి అలంకరించిన ఒక మోటార్ సైకిల్) ఆశ్రమం దగ్గరున్న ఒక హోటల్‌కి తీసుకెళ్ళి తినడానికి రొట్టెలు ఇప్పిస్తాడు. "చాచా రోజంతా హుక్కా కాలుస్తూ వుంటాడు, చాచీ చెడ్డది కానీ వంట బాగా చేస్తుంది, నేనొక రోజు హుక్కా దమ్ము తీసుకుని ఓ గంటసేపు దగ్గా" అంటూ ఛోటూ చెప్తూవున్న కబుర్లకి నవ్వుకుంటూ వుంటాడు బద్రీనాథ్.

ఇంతలో దాదీ చెప్పిన మూడ్రోజుల గడువులో ఇంకో రెండ్రోజులు మాత్రమే మిగిలాయని గుర్తుకొచ్చిన పరీకి దిగులేస్తుంది. వెంటనే వెళ్ళి దుబ్‌దుబ్‌బాబాకి దండం పెట్టుకుంటుంది – తొందరగా జైసల్మేర్ చేరేలా చూడమని.

పరీకి పొలం దగ్గర కలిసి షారుఖ్ జైసల్మేర్‌లో షూటింగ్ కొచ్చాడని చెప్పిన గర్దుకాకా గుర్తున్నాడు కదా! ఆ గర్దు తన మోటార్‌సైకిల్ పాడైపోతే అక మెకానిక్ దగ్గరికి తెస్సుకొస్తాడు. ఆ మెకానిక్కేమో దుబ్‌దుబ్‌బాబా ఆశీస్సులు తప్ప ఆ బండిని ఇంకెవరూ బాగు చెయ్యలేరు అని చెప్తాడు. అది విని కోపం వచ్చిన గర్దు "ఇదే ఆఖరుసారి" అంటూ దుబ్‌దుబ్‌బాబాకి దండం పెట్టుకోవడానికి వచ్చి, అక్కడ పరీని చూసి ఆశ్చర్యపడి, సంబరమూ పడి "ఇదేంటి ఇక్కడున్నావ్?" అనడుగుతాడు. పరీ జైసల్మేర్‌కి ఎందుకు వెళ్తున్నానో చెప్తుంది. గర్దు దుబ్ దుబ్‌బాబాకి దండం పెట్టుకుని మెకానిక్కుని బైక్ బాగు చెయ్యమంటాడు. ఇంతలో ఛోటూ బద్రీనాథ్ దేన్నైనా బాగు చెయ్యగలడని చెప్పి గర్దు బండిని బాగు చేయిస్తాడు.

బద్రీనాథ్ గర్దు మోటార్‌సైకిల్ బాగవ్వగానే తన స్టీరింగ్ తిప్పుకుంటూ వెళ్ళిపోతాడు. గర్దు పరీని, ఛోటూని షూటింగ్ జరుగుతున్న స్థలానికి తీసుకెళ్ళి, వాళ్ళని ఒకచోట వుండమని, తనతో వచ్చిన అమ్మాయి ఎక్కడుందో వెతుక్కొస్తానని వెళ్తాడు. ఈ లోగా షూటింగ్ ఆగిపోయింది, షారుఖ్ వెళ్ళిపోతున్నాడు అంటూ జనం పరుగులు పెడుతూ ఇసక గుట్టలు ఎక్కుతూ వుంటారు. వాళ్ళతో పాటే పరీ, ఛోటూ కూడా పరిగెడతారు. పరీ, ఛోటూలని వెతుక్కుంటూ వచ్చిన చాచా కూడా వాళ్ళలో వుంటాడు. కానీ ఎవరూ కూడా ఒకరినొకరు చూసుకోరు – ఆ తొక్కిసలాటలో.

ఆ ఇసక గుట్ట మీద షారుఖ్ ఖాన్ ఫ్రెండు నని చెప్పుకుంటూ, షారుఖ్ పాదముద్రలు చూపించి, షారుఖ్ మంచినీళ్ళు తాగిన గ్లాసుతో సెల్ఫీలు తీయించుకున్న వాళ్ళ దగ్గర డబ్బులు వసూలు చేస్తూ వుంటాడు ఏఏకే అనే అతను. తనా పూటకి సంపాదించిన డబ్బులెక్కపెట్టుకుంటున్న ఏఏకే దగ్గరికి పరీ వెళ్ళి “షారుఖ్ ఖాన్ బొంబాయి వెళ్ళిపోయాడా?” అనడుగుతుంది. ఛోటూ “నేను షారుఖ్‌ని కళ్ళు తెప్పించమని అడగడానికి వచ్చాన౦”టాడు. వాళ్ళు చెప్పిన మాటలు విని ఏఏకే "నిజంగా కళ్ళు పోయాయా, లేకపోతే షారుఖ్‌ని చూడడానికి ఇదో వంకా?" అని హేళనగా అడుగుతాడు. పరీ చూపించిన నేత్రదానం పోస్టర్ చూడగానే ఈ పిల్లలు నిజంగానే సహాయం కోసం వచ్చారని అర్థమై, వాళ్ళ మీద జాలిపడి షారుఖ్ అక్కడికి ముప్పై కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న వూర్లో షూటింగ్ చేస్తున్నాడని చెప్పి, అక్కడికి వెళ్ళాలంటే కొంచెం కష్టమైనా ఎడారిలో తొమ్మిది మైళ్ళు ఇసకలో నడవడం దగ్గరదారి అని చెప్తాడు ఏఏకే. అతని మాటలు విని ఇసకలో పరిగెడుతున్న పిల్లలని "ఇసకలో వెళ్తారా?" అనడిగిన ఏఏకేకి "మాకు ఇసకలో నడక అలవాటే" అంటుంది పరీ పరిగెడుతూనే. "మరి మీ అమ్మా, నాన్న ఎక్కడా?" అనడిగిన ఏఏకేకి "పుష్కర్‌లో ఒంటెల తొక్కిసలాటలో చనిపోయారు ఇంకో పాతిక మందితో కలిసి" అని చాలా మామూలుగా చెప్తాడు ఛోటూ.

ఎడారిలో పరిగెడుతున్న ఛోటూకి దాహం వేస్తుంది. సంచీలో మంచినీళ్ళ సీసా కనిపించక పోయేసరికి పరీకి ఆ సీసాని గర్దు బైక్ మీద మర్చిపోయాడని ఛోటూని తిడుతుంది. "ఎనిమిదేళ్ళు కూడా లేని నా మీద అంత పెద్ద భాధ్యత మోపావు. అందులోనూ కళ్ళు కనిపించని వాడి మీద!" అంటూ ఎదురు దెబ్బలాడుతాడు ఛోటూ. "దేవుడా! నేను నా తమ్ముణ్ణి చంపకుండా నువ్వే కాపాడు" అని ప్రార్థిస్తుంది పరీ.

నడుస్తూ నడుస్తూ పరీ, ఛోటూ బాగా అలిసిపోతారు. పరీ తన చున్నీ ఛోటూ నడుంకి కట్టి తనతో పాటే నడిపించుకుంటూ వెళ్తుంటుంది. కింద వేడి ఇసక, పైన అంతకన్నా వేడిగా ఎండ. దానికి తోడు దారి తప్పుతారు. పరీ తమ్ముణ్ణి "దారి తప్పినట్టున్నాం మనం" అని చెప్తూ "భయమేస్తోందా?" అనడుగుతుంది. ఛోటూకి అక్క మీద ఎంత భరోసా అంటే, ఏ మాత్రం తొణక్కుండా "నువ్వున్నావుగా!" అంటాడు. ఆ మాటతో పరీకి ఉత్సాహం వస్తుందిమళ్ళీ. బొమ్మా–బొరుసా వేసుకుని పరీ షారుఖ్ కథ చెప్పడం మొదలుపెడుతుంది – షారుఖ్‌ని రాజపుత్ దుస్తుల్లో ఊహించుకుంటూ. కథ చెప్తూ చెప్తూ, పెదవులు తడుపుకుంటూ పరీ సొమ్మసిల్లి పడిపోతుంది. అక్క పడిపోయిందని అర్థం అయ్యి ఛోటూ సహాయం కోసం, మంచినీళ్ళ కోసం అరుస్తాడు. ఏడుస్తాడు. ఇంతలో పరీ పట్టుకున్న చున్నీ కొస జారిపోయి ఛోటూ పరీ నుంచి

దూరంగా వెళ్ళిపోయి తను కూడా స్పృహ తప్పి పడిపోతాడు. ఇంతలో ఓ గుర్తు తెలియని రాజపుత్ వచ్చి పిల్లలిద్దరినీ ఎత్తుకుని కార్లో ఎక్కించుకుని హాస్పిటల్లో చేర్పిస్తాడు. ఛోటూ ముందుగా కోలుకుంటాడు. పరీ ఎప్పుడు లేస్తుందా అని ఎదురు చూస్తూ వుంటాడు. స్పృహ వచ్చి కళ్ళు తెరిచిన పరీ తమని రాజపుత్ వేషంలో వున్న షారుఖ్ రక్షించాడని చెప్తే ఛోటూ నమ్మడు.

ఎవరో డబ్బులున్నాయన తమని రక్షించి ఈ హాస్పిటల్లో చేర్పించాడని, ఆయనే తన కంటి ఆపరేషన్‌కి కూడా డబ్బులు కట్టాడని చెప్తాడు. ఇంతలో పిల్లలని వెతుక్కుంటూ చాచా కూడా వస్తాడు. చాచీ ఇంటి దగ్గర పిల్లల కోసం ఎదురు చూస్తోందని చెప్తాడు. ఆ మరసటి రోజే ఛోటూకి కంటి ఆపరేషన్. ఛోటూ ఆపరేషన్ థియేటర్ లోకి వెళ్ళేముందు అక్కకి ధైర్యం చెప్తాడు "పరీ! భయపడకు.ఇలా వెళ్ళి అలా వచ్చేస్తాను" అంటూ.

ఛోటూ కోసం ఆపరేషన్ థియేటర్ బయట వేచివున్న పరీకి ఎవరో రాజపుత్ వేషంలో వున్నాయన ఛోటూకి ఆపరేషన్ చేసిన డాక్టర్‌తో మాట్లాడి, బయటికెళ్ళి కారెక్కడం కనిపిస్తుంది. పరీ వెళ్ళి డాక్టర్‌ని "ఆయన ఎవరని" అడిగితే డాక్టర్ సమాధానం – ఓ చిరునవ్వు. వెనక్కి తిరిగొస్తున్న పరీకి ఆ పక్కనే టేబుల్ మీద తను షారుఖ్‌కి రాసి పోస్ట్ చేసిన ఉత్తరాలు కనిపిస్తాయి. వాటినక్కడ చూసిన పరీ కళ్ళల్లో కనిపించిన ఆనందం ధనక్ కన్నా మిన్నగా కనిపిస్తుంది.

ఛోటూ కళ్ళకి కట్టిన కట్లు విప్పే సమయానికి పరీ ఓ కేకు, దాని మీద ఓ కొవ్వొత్తి పట్టుకుని నించుని వుంటుంది. "నువ్వు ముందుగా ఎవరిని చూడాలనుకుంటున్నావ"ని అడిగిన నర్సుకి "సల్మాన్" అని చెప్పి వెంటనే అల్లరిగా "పరీకి కోపం వచ్చిందా?" అనడుగుతాడు. ఛోటూ అల్లరి మాటలకి నవ్విన పరీ కంటి వెలుగులతో ఆ సమయంలో అక్కడ ఆనందాల వానవిల్లు విరుస్తుంది.

చివరిగా ఓ మాట... పేరున్న నటుల పేర్లని మాత్రమే వాడుకుని, వారి ఉనికిని ఏ మాత్రం ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చేయని ఒక మంచి అభిరుచి గల దర్శకుడి సినిమా ఇది.

నేను పూర్తి కథ చెప్పేసినట్టు అనిపిస్తోంది కానీ ఈ సినిమా వున్నంత గొప్పగా నేను చెప్పలేకపోయాను. ప్రస్తుతానికి నెట్‌ఫ్లిక్స్‌లో వుంది – పిల్లలతో కలిసి చూడదగ్గ సినిమా, తప్పకుండా చూడాల్సిన సినిమా. డిజిటల్ ఏజ్‌లో కోల్పోతున్న బాల్యపు అమూల్య క్షణాలని బుగ్గ మీద సుతారంగా తట్టి గుర్తు చేసే సినిమా.

ఇందులో పిల్లలిద్దరూ అద్భుతంగా నటించారు. వాళ్ళే కాదు అందరూ చాలా బాగా నటించారు. సినిమాలో ప్రతి ఫ్రేమూ కూడా అందమైన పెయింటింగ్‌లా అనిపించింది. సాధ్యాసాధ్యాల వాదనలనీ, మురిపించే మాజిక్కుని మరిపించే లాజిక్కులనీ ఒదిలేసి చూస్తే ఈ కథ ఓ అందమైన చందమామ కథ. పిల్లలతో, పిల్లలకై, పిల్లలని పిల్లలుగా మాత్రమే చూపిస్తూ, పిల్లల ఆలోచనలెలా వుంటాయో పిల్లల వైపు నుంచి అర్థం చేసుకుని, పిల్లల కర్థమయ్యే భాషలో, చిన్ని చిన్ని పిల్లల పద్యాలతో, చూసే పిల్లలకి కూడా సరదా వేసేలా, పిల్లల సినిమాని పిల్లల సినిమాలా మాత్రమే తీసిన నాగేష్ కుకునూర్ గారికి జేజేలు!

మార్చ్ నెలలో పుట్టిన నాగేష్ కుకునూర్ గారికి పుట్టినరోజు జేజేలు!

(వచ్చేనెల మరో సరదా సినిమా కబుర్లతో)

Post your comments